

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 25 (5719)
1.
MARTS
OTRDIENA,
1987. GADS
Maksā 3 kap.

Rajona partijas un saimnieciskā aktīva sanāksme

Preiļu rajona partijas un saimnieciskā aktīva sanāksmē piedalījās uzvarētāji rajona darbaļaužu sociālistiskajā sacensībā 1987. gadā, partijas rajona komitejas locekļi un locekļu kandidāti, partijas rajona organizācijas revīzijas komisijas locekļi, partijas pirmorganizāciju sekretāri, darba kolektīvu vadītāji, atbildīgi padomju, arodbiedrību un komjaunatnes orgānu darbinieki un aktīvisti, kā arī šefu pārstāvji no Rīgas pilsētas Lenina rajona.

Partijas un saimnieciskā aktīva sanāksmi atklāja un vadīja rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Vucēns.

Referātu «Par rezultātiem, ko devusi Preiļu rajona darbaļaužu sociālistiskā sacensība par 1987. gada plānu un sociālistisko saistību izpildi» nolasiņa Latvijas Komunistiskās partijas Preiļu rajona komitejas otrais sekretārs Pjotrs Romanovs.

Debatēs sakarā ar referātu runāja kolhoza «Zelta vārpa» priekšsēdētājs Vladislavs Valters, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas partijas biroja sekretāre Lidiņa Znotiņa, apvienības «Lauku celtnieks» republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta strādnieks Sergejs Maksimovs, rajona tautas izglītības nodaļas vadītājs Jānis Lazda.

Sociālistiskās sacensības uzvarētājiem pasniedza ceļojošos Sarkanos karogus un vimpelus. Pirmrindniekiem, kuru fotoattēli tiks ievietoti rajona Goda plāksnē, izsniedza attiecīgas apliecības. Rajona vadība sirsnīgi sveica apbalvotos, novēlēja viņiem labus panākumus darbā, īstenojot PSKP XXVII kongresa lēmumus par mūsu zemes ekonomiskās un sociālās attīstības paātrināšanu.

Pēc sociālistiskās sacensības uzvarētāju apbalvošanas partijas rajona komitejas sekretāre Irīda Jansone grupai aktivistu pasniedza Zinību biedrības Vissavienības valdes un republikāniskās valdes Goda rakstus.

Aktīva dalībnieki pieņēma rezolūciju un atbalstīja aicinājumu godam sagaidīt PSKP XIX Vissavienības konferenci.

Pēc tam koncertu sniedza Lietuvas PSR Utenas rajona kultūras nama mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi.

● Līvānu pilsētas Tautas
deputātu padomes sesiju gaidot

Operativitāte — panākumu ķīla

● Nesen vienā mūsu darba objektā (Rudzētu ciema teritorijā esošajā Steķu karjerā) atgadijās ārkārtējs notikums.

Nezināmi ļaundari ar lauzni bija atvēruši traktora kabīnes durvis un no mašīnas panēmuši visu, ko vien cilvēks spēj panest. Jāsaka, ka šis nav vienīgais tāds gadījums — mūsu darba specifika ir tāda, ka tehnika bieži vien pa nakti paliek atklātā laukā, un katram traktoram vai ekskavatoram sargātāju nepieliksi. Tāpēc reizumis nākas lūgt milicijas palīdzību, un ir ļoti svarīgi, cik liela pienākuma sajūta šādā brīdī ir konkrētam darbiniekam, kā viņš velc savus dienesta pienākumus.

Es uzskatu, ka Līvānu milicijas nodaļas darbinieki strādā slavējami. Nodaļas priekšnieks N. Kazenko vienmēr ļoti operatīvi reaģē uz mūsu lūgumiem palīdzēt, vienmēr velta maksimumu pūli, lai noorganizētu noziedznieku meklēšanu un aizturēšanu.

Arī tikko aprakstītajā gadīju-

mā rīcība bija ātra — uz notikuma vietu momentā izbrauca milicijas leitnants N. Bankarevs un milicijas šoferis A. Lāčkājs. Vietējo iedzīvotāju aptaujāšana drīz vien, kā saka, uzveda uz vainīgo pēdām. Tie bija divi mehanizatori no Rēzeknes rajona kolhoza «Latgale». Acīmredzot, šajā saimniecībā ir rezerves detaļu deficīts.

Nozagto mantu mēs atdabūjām, un tāpēc esam ļoti pateicīgi milicijas darbiniekiem. Mēs vēlamies, lai viss šajās rindās rakstītais tiktu ņemts vērā, kad Līvānu milicijas nodaļas darbu izskatīs pilsētas Tautas deputātu padomes sesijā.

V. PANKOVS,

Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas galvenais mehāniķis

Fotoreportāža Veiksmīgs starts

● Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā pāreja uz pašfinansēšanos un pilnu saimniecisko aprēķinu likusi meklēt jaunu pieeju ražošanas un ekonomiskajai apmācīšanai. Nodarbības labi vada propagandists VOLDEMARS SEILIS, kurš strādā par termoelektrocēnāles priekšnieku.

● Darbs saimnieciskā aprēķina apstākļos prasa arī sociālistiskās sacensības pilnīgošanu. Šīs sacensības uzvarētāji ar savu darbu nodrošina visa kolektīva labklājību. Viņu skaitā arī 1987. gada IV ceturksņa labākā maiņas priekšniece VIJA SONDORE.

● Rūpnīcā domā arī par produkcijas kvalitāti. Jaunajos saimniekošanas apstākļos tā dod papildus peļņu. Centrālās laboratorijas vecākā mikrobioloģe LIDIJA SKAGALE un laborante ALOIDA MUCENIECE rūpīgi izvērtē analīžu rezultātus.

● Uzņēmuma autoritāti vislabāk apliecina tas fakts, ka ar tā darba pieredzi iepazīstas arī kolēģi citās republikās. Arī šodien ražošanas automatiskās vadības sistēmas galvenais speciālists IVANS STEPANOVŠ (no labās) ar šādas sistēmas darbu iepazīstina kolēģus — Viļņas zinātniskās ražošanas apvienības «Ferments» galveno mehāniķi ĢEDIMINU DEGULI un galveno metrologu SIGITU VASILĀUSKASU.

J. SILICKA teksts un foto

● Partijas dzīve

● Kooperatīvi: pirmie soļi

Nerimtīgs ikdienas darbs

● Lai runātu par to, kā mūsu darba kolektīva dzīvē tiek īstenota demokrātija un padziļināti demokrātiskie principi, vispirms jārunā par kadriem. Saimniecība pamazām nostiprinās, ir radīta, var teikt, noturīga augstākā posma speciālistu kadru rezerve.

Mūsu kolhoza partijas komitejas nomenklatūrā ietilpst 16 augstākā posma speciālisti. Tiem arī radīta šī kadru rezerve, kurā iekļaujам gan tos jauniešus, kuri jau leguvisi augstāko izglītību, gan arī augstskolu pēdējo kursu studentus — kolhoza stipendiatus. Kadru rezervi izvēlamies, paredzot sagatavot nākamās speciālistus Iestājai PSKP biedru rindās.

Kadru rezerve tiek izraudzīta pēc demokrātiskajiem principiem. Partijas komitejas paplašinātā sēdē rekomendējam kandidātūras katram nomenklatūrā ietilpstošajam augstākā posma speciālistam. Tad griežamies pie darba kolektīviem, kuri izvērtē šo kadru rezervi. Protams, viedokli ne vienmēr saskam, tiek izvirzītas arī citas kandidātūras. Šādā gadījumā nomenklatūras sarakstos ierakstām jaunus uzvarētus.

Ar kadru rezervi strādājam pēc noteiktas sistēmas. Censāmes pārbaudīt šos cilvēkus praksē: mācām viņiem vadīšanas prasmi, veldojam nepieciešamās rakstura īpašības un organizatoriskās iemaņas. Piemēram, priekšsēdētāju vai kādu citu speciālistu vīna prombūtnes (atvaļinājuma vai komandējuma) laikā aizvieto cilvēks, kurš kandidē uz šo amatu.

Partijas komiteja pastāvīgi pilnveido komunistu, īpaši vadītāju, individuālās audzināšanas darba formas. Viena no visiebarīgākajām formām ir pārrunas: gan ar partijas darba aktīvistiem, gan ar pieredzējušiem speciālistiem. Daudziem šīs pārrunas ir palīdzējušas paškritiski novērtēt savu darbu, uzvedību, noskaidrot pietauto kļūdu cēloņus. Lai labotos.

Arī mūsu partijas organizācijai, tāpat kā daudzām citām, vēl ne mazums jāstrādā, lai tālāk attīstītu vēlēšanu principu. Šajā ziņā ir neizmantošanas rezerves. Atklātbai jāklūst par obligātu priekšnosacījumu. Darba kolektīvos biežāk jāorganizē tikšanās ar rezervē esošajiem kadriem, jāvērtē šie cilvēki pēc viņu at-

tieksmes pret pārkārtošanos, pēc prasmes risināt neatliekamus, vītāli svarīgus uzdevumus.

Jau apritējis gads, kopš tā laika, kad 1. un 2. ražošanas iecirkņos atklātības un demokrātiskās apstākļos ievēlējām priekšniekus, automehāniķi. Uzskatām, ka to sekmēja brigādes darbuzņēmuma ieviešana. Tieši šajos apstākļos cilvēki sāka citādā radzītās uz saviem vadītājiem, apzinādamies, ka no viņiem lielā mērā ir atkarīgi iecirkņu darba rezultāti.

Kā noritēja vēlēšanas? Vispirms individuāli izpētījām sabiedrisko domu par tiem kandidātiem, kuri varētu pretendēt uz iecirkņu vadītāju amatu. Jāteic, ka šoreiz partijas komitejas un kolhoza valdes viedoklis saskaņēja ar sabiedrisko domu. 2. ražošanas iecirkņi bija piecas kandidātūras, pirmajā — divas.

Pēc kolhoznieku ieteikuma vēlēšanas notika, aizklāti balsojot. Visiem izsniedza biļetenus. Kandidātūras tajos ierakstīja, atklāti tās izvirzot. Pēc tam — balsošana. Vēlēšanām nebija stihisks raksturs, bijām rūpīgi tām sagatavojušies. Cilvēkiem bija dota iespēja atklāti un brīvi izteikt savu viedokli, ievēlēt labāko no labākajiem.

Tagad varam secināt, ka visi ievēlētie darbinieki sevi ir attaisnojuši. Cilvēki izvirzījuši minētajos amatos tādus, kuri spēj strādāt atbilstoši mūsdienu prasībām. Savu darbību viņi virza tā, lai personiskās intereses sakrītu ar kolektīva interesēm. Pretējā gadījumā noturēties savā postenī nebūs iespējams.

Demokrātijas paplašināšanās apstākļos mūsu kolhoznieki pilnīgāk apzinās sevi par ražošanas saimniekiem, dziļāk izprot pārvaldes demokrātisko principu nozīmi.

Darbā ar kadriem galvenā loma ir partijas pirmorganizācijai. Un šis darbs nerimtīgi turpinās, ir mūsu ikdienas rūpes.

J. KLAVINSKA,
K. Marksa kolhoza partijas
komitejas sekretāre

Komunistu vadībā

Grupu un posteņu pārskati sākušies

● Sogad laika posmā no februāra līdz aprīlim notiek tautas kontroles grupu un posteņu pārskati darba kolektīviem vai arī vietējo Tautas deputātu padomē, kas šos tautas kontroles orgānus izvēlējuši vai izveidojuši.

Šis ir liels un politiski ļoti nozīmīgs pasākums, kura gaitā iecerēti aktivizēt minēto grupu un posteņu, kā arī ikkatra tautas kontrolera darbu. Ir ļoti svarīgi, lai šajā pārskatu kampaņā par dažādiem jautājumiem savas domas izsacītu ne tikai grupu vai posteņu vadītāji (grupu biroju locekļi), bet arī it visi tautas kontrolēri.

Pārskata ziņojumu vajag iepriekš izskatīt un apstiprināt — to dara tautas kontroleru kopsapulcē. Tautas kontroles grupām vajag dziļi izanalizēt savu darbu, nosacīt pasākumus, lai atbilstoši to formālisma, no savu laiku nodziļojušām metodēm. Nepieciešams parādīt, kā tautas kontrolēri strādā jaunajos apstākļos: cīnās par augstu galarezultātu sasniegšanu, par sociālā taisnīguma un disciplīnas jo stingru ieviešanu. Darba kolektīvam ir jāuzzina, kā administrācija reaģējis uz tautas kontroles grupas vai posteņa piezīmēm un priekšlikumiem. Protams, jāzina arī, kas darīts, lai nebušanas izbeigtos.

Jāizplāno konkrēti uzdevumi priekšdienām. Tautas kontroleru darbs jāvirza, lai izskaustu jebkuru vaļību, nedisciplinētību, resora interešu dievināšanu, birokrātismu, citas negācijās.

Kontroles darbā priekšroka jādot prioritārajiem virzieniem. Pasākumos jāakcentē tieši brīdinošais raksturs. Tautas kontroles darba augsta efektivitāte būs tikai tad, kad vienotli rīties nolūkses pasākumi un atklāto nebušanu likvidēšana. Šajā nolūkā vajag paaugstināt tautas kontroleru aktivitāti. Bet tos biedrus, kuri kaut kādā veidā ir sakompromitējušies, no grupām vai posteņiem jāizslēdz. Viņu vietā jāizvirza citi — šī darba celnīgi.

Tautas kontroleru darbā jāakcentē atklātība — pārkārtošanās perioda varens ierocis. Tautas kontroles grupām jāsadarbjas ar ciemu un pilsētu Tautas deputātu padomju pastāvīgajām komisijām, ar arodbiedrības un komjaunatnes organizācijām.

F. NIKIFOROVS,
tautas kontroles Preiļu rajona komitejas metodiskā darba padomes priekšsēdētājs

Nemt vērā konjunktūru

INFORMĀCIJA LASĪTAJIEM:

● pašreiz ir pieci kooperatīvi, kuri sniedz sadzīves pakalpojumus;

● divi — ražo tautas patēriņa preces;

● viens — izpalīdz tirdzniecības sfērā;

● divi — sāk darbu, lai apmierinātu pilsētnieku pieprasījumus sabiedriskās ēdināšanas jomā. Pamaz!

V. Trubiņa, pensionāre (Pelēču ciems):

— Laukos ļoti vajadzīgs ir tads kooperatīvs, kurš no ledzīvotājiem iepirktu lauksaimniecisko produkciju un pēc tam to realizētu. Nav taču prāta darbs, ja savu pūlīņu augļus kolhoznieks beigu beigās lerok zemē. Ir jau, protams, bijuši paziņojumi, ka rajona patēriņtāju biedrības sagādes kantoris iepērk, teiksim, ābolus, sīpolus vai gurķus. Bet — kamēr nu dabū automašīnu, kamēr mantu lekrauj un aizved... Gadās, ka valrs nepņem. Taču kooperatīvs to pagūtu izdarīt ātri un labi.

S. Opolais, M. Gorkija kolhoza agronoms:

— Domāju, ka mūsu ciema ledzīvotājiem labi izpalīdzētu kooperatīvs, kurš ražotu mājamatniecības izstrādājumus no vilnas, auduma utt. Šāda darba pratējas mums ir, arī pleprasījums pēc šādām mantām būtu, bet — nav iniciatora. Un vēl — gados veciem cilvēkiem nav viegli padarīt visus darbus savā saimniecībā. Gan spēka pietrūkst, gan nav vajadzīgo rīku vai iekārtu. Taču piemējas laucīņu vajag uzart, malku arī vajag atvest un sažāģēt. Kooperatīvs varētu nākt palīgā.

V. Gaduns, Līvānu eksperimentālās koksnes konstrukciju rūpnīcas darbinieks:

— Esmu pārliecināts, ka Līvānos iedarštos kooperatīvs, kurš sniedz taksometra pakalpojumus. Īpaši tie vajadzīgi invalīdiem — ceļš uz darbu un mājup nereti ir grūti veicams. Protams, šos taksometrus izmantos arī citi. Teiksim, lai no dzelzceļa stacijas ar smagiem iepirkumu saviem aiztktu mājās kaut kur pilsētas nomalē. Tiesa, Līvānos ir privāts taksometrs. Taču aizbraukt uz darbu — nevar (šis taksometrs strādā galvenokārt vakaros). Un vēl — viena automašīna uz visu pilsētu...

I. Mihailova, rajona izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja:

— Rajonā ir diezgan daudz tādu cilvēku, kuriem nepieciešama kaut kāda palīdzība. Tie ir pensionāri, invalīdi, vientuļi veci cilvēki. Vienu vajag apkopt, otram vajag malku sažāģēt, trešais lūgs palīdzēt izvārt ēdienu, ceturtajam steidzīgi vajag atnest no aptiekas zāles... Dažāda palīdzība ir vajadzīga. Mēs organizējam vecajiem cilvēkiem šefu palīdzību — to nodrošina pensionāra

Ekspresaptauja

Laikraksta «Leņina Karogs» redakcija šo ekspresaptauju organizēja, lai uzzinātu, kā strādā kooperatīvi mūsu rajona pilsētās un ciemos. Kādi pakalpojumi Preiļu rajona ledzīvotājiem ir vajadzīgi?

pēdēja darba vieta. Sos pasākumus nosaka likums par valsts uzņēmumu (apvienību).

Pagaidām minēta palīdzība ir diezgan problemātiska, jo tiek organizēta sabiedriskā kārtā. Tiesa, ir jau mums timurleši, taču viņu darbošanās ir formāla. Jāteic arī, ka bērni tomēr ir tikai bērni — cik nu viņi var palīdzēt. Citas iespējas kooperatīvam — gan materiāli, gan darbaspēks. Lūk, kas būtu reāla palīdzība.

I. Anspoka, rajona ekonomiskās un sociālās attīstības sektora vadītāja:

— Kooperatīvu skaits palielinās, taču daudzas ledzīvotāju vajadzības joprojām nav apmierinātas. Piekritisiet, ka piedāvātie pakalpojumi ir samērā vienvērtīgi, to apjoms ir niecīgs. Konkrēti: darbojas deviņi kooperatīvi, un trīs no tiem ražo izstrādājumus no koka; tikai viens kooperatīvs remontē un labiekārto dzīvokļus (šo darbu apjoms nav liels). Nevienš šodien nepiedāvā palīdzību, teiksim, darza mājīgu celšanā. Nav kooperatīvu, kuri pēc pasūtījuma šutu apģērbu (arī labotu), nevaram piedāvāt pakalpojumus transportdarbu jomā utt. Kāpēc radusies šāda neatbilstība?

Uzskatu, ka ļoti kavē dažādu materiālu deficīts. Kāda, piemēram, ir situācija celtniecībā? Pat tad, kad jādzarda remonts, ir par ko padomāt. Pasūtītājs vēlas, lai dzīvokli sienas aplīmētu ar gumiņām tapetēm, lai virtuvē apdarinātu ar kvalitatīvu krāsu utt. Bet — ko gan kooperatīvs var piedāvāt? Izvēle ir niecīga. Tas ir nirmais moments.

Otrais — pašu kooperatīvu organizēšana. Parasti cilvēki atnāk pie mums ar jau izstrādātu programmu: viņi ir vienojušies ar kādu uzņēmumu vai organizāciju, kas kooperatīvam palīdzēs (izbrīvēs telpas, dos materiālus utt.). Iniciatīva ir, kā saka, no apakšas. Un kooperatīvi grupējas pie darba kolektīviem, kuriem ir stabila materiāli tehniskā bāze. Piemēram, Līvānu stikla fabrikā, rajona patēriņtāju biedrību savienībā, Līvānu eksperimentālajā koksnes konstrukciju rūpnīcā. Mums pagaidām nav izdevies koriģēt šo procesu tā, lai tiktu ievērotas ne tikai atsevišķu cilvēku intereses, bet arī ledzīvotāju vairākuma vēlmes. Mēs, protams, cenšamies šajā nozīmē situāciju izmainīt.

Bija priekšlikums izveidot kooperatīvu, kurš ledzīvotājiem palīdzētu rīkot fiziskās kultūras un veselību nostiprināošus pasākumus. Diemžēl nācās attekt, jo rajonā pašreiz nav šādam kooperatīvam nepieciešamas materiālās bāzes. Darbu neizvērsa mašīnrakstītāju kooperatīvs — nebija pasūtījumu.

Problemātiska ir ideja organizēt kooperatīvu, kurš sniegtu taksometra pakalpojumus. Vai ir mērķtiecīgi šādu kooperatīvu veidot? Cik tad būs braucēju?

Soferi uzskata, ka šis pasākums neatmaksāsies — celi visumā ir slikti, automašīnas lūst.

Ir mums kooperatīvs «Ekspresis», kurš spēj dzīvokļos vai citās telpās veidot mūsdienu interjeru — dekoratīvas sienas, griestu rotājumus, plafonus utt. Šis kooperatīvs piedāvā arī izstrādāt dažādu dokumentāciju būvēm, var izpildīt pasūtījumus dizaina jomā. Bet — minēto pakalpojumu pasūtītāju mūsu rajonā ir maz.

Daudz kas vēl nav skaidrs, tāpēc darbs turpinās. Kooperatīvi ir jāorientē izpildīt tādus pakalpojumus, kādus cilvēki visvairāk gaida.

REDAKCIJAS KOMENTĀRS.

Pašreiz rajona ciemos nav neviena kooperatīva. Taču, kā liecina aptauja, darbu te daudz. Papildinot jau sacīto, jāpieemin vēl šādi pakalpojumi: dažādu svinību un ceremoniju organizēšana, transportlīdzekļu remontēšana, dažādu instrumentu uzasināšana, metālīzstrādājumu labošana, atslēgu izgatavošana. Kā rezdam — problēma pastāv, un tās risināšana sava loma jāveic rajona izpildkomitejas plānu komisijai. Kā saka, no augšas jāparāda iniciatīva.

Par darbošanos kooperatīvos ledzīvotāji vairāk jāieinteresē. Pagaidām aktīvi ir cilvēki, kuri jau tāpat ir nostrādājušies — viņi kooperatīvam var atvēlēt tikai savu brīvo laiku. Taču, kā zinām, kooperatīvi paredzēti vispirms jau pensionāru darbaspēka izmantošanai (protams, strādāt drīkst jebkurš pilsonis). Mūsu rajonā pagaidām notiek kaut kā ačgārnā — pensionāri labprāt strādātu, taču it kā nav viņiem darba...

Tiesa, pensionāriem ir pagrūti gan vajadzīgos materiālus sagādāt, gan transportu sarūpēt, gan citas kooperatīva dzīves lietas nokārtot. Un te nepieciešama vietējo Tautas deputātu padomju palīdzība.

Otrkārt — vietējam Tautas deputātu padomēm ir jāzina, kādi pakalpojumi ledzīvotājiem visvairāk vajadzīgi, un šajā virzienā jāorientē kooperatīvu darbošanās. Ja nav pieprasījuma pēc pakalpojumiem dizaina sfērā, tad arī nevajag šādu kooperatīvu organizēt. Lūk, ja ir interese par kooperatīvu, kas palīdzēs organizēt sporta un veselības nostiprināšanas pasākumus, tad vajag šī kooperatīva darbību sekmēt — gādāt materiālo bāzi utt. Neviss vienkārši atraktīvs, sak, nevajag.

Pieprasījuma un piedāvātuma savstarpējās attiecības izsaka ar vārdu «konjunktūra». Esam piemirsuši šo jēdzienu. Aterēsīmes! Tas tikai sekmēs kooperatīvu darba izvēšanu un intensificēšanu.

L. KUZMINA

Pagājušā gada beigās Tukuma izmēģinājumu eksperimentālajā mehāniskajā rūpnīcā tika izveidots kooperatīvs «Metālists». Tajā apvienojās četri augstas kvalifikācijas meistari, kas no darba brīvajā laikā gatavo siltumenerģijas katlus personisko māju apkumnieku un citu būvju apsildīšanai.

Šai produkcijai ir paaugstināts pieprasījums ledzīvotāju vidū. Tātad sāks labs darbs.

ATELA: strādā kooperatīva biedri — soferis G. Markševičs un rūpnīcas direktora vietnieks A. Kambala (no labās).

(LATINFORM)

● Varbūt ir lietderīgi padomāt par šādu kooperatīva izveidošanu arī mūsu rajonā? Pieprasījums apkure katlu izgatavošanai taču ir arī pie mums.

Mūsu konsultācija

Apdrošināšanas sistēma — eksperiments un jauninājums

Katra pilsoņa vēlēšanās ir savu gadiem ilgi sarūpēto mājas iekārtu, iedzīves priekšmetus, saimniecības inventāru un ēkas saglabāt un pasargāt no bojāšanās vai iznīcināšanas dažādu neparedzētu apstākļu un nejausību dēļ. Piemēroti reizumis ugunsgrēka, zibens spēriena, plūdu vai kāda cita stihiska posta gadījumā vērtības zaudējam. Tas notiek arī apkures sistēmas, ūdensvada un kanalizācijas tīklu avārijas vai arī no kaimiņu telpām iekļūstošas ūdens darības rezultātā. Mantu var arī nozagt. Segt radušos zaudējumus lielā mērā palīdz valsts apdrošināšanas iestādes. Protams, ja ir noslēgti attiecīgi apdrošināšanas līgumi.

Pagājušajā gadā Preiļu rajonā par dažādos negadījumos bojā gājušām (bojātām) ēkām, arī par iznīcinātu vai nozagtu mājas mantu pilsoņiem izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība 115 gadījumos (kopumā 97 300 rubļu). Tā ir jūtama palīdzība nelaimei nokļuvušajiem.

Minēšu divus konkrētus piemērus, kas pierāda apdrošināšanas līgumu un izdevīgumu.

Pērnā gada 21. novembrī no bez uzraudzības atstātas iekurinātas krāsas izcēlās ugunsgrēks Silajāņu ciema Kostīgos. Nodēģa Vladimiram Samofalovam piederošās ēkas, gāja bojā iedzīve — mēbeles, apģērbi un saimniecības inventārs. V. Samofalovs bija savlaicīgi noslēdzis ēku un mājas mantas brīvprātīgo apdrošināšanas līgumu, un valsts apdrošināšanas inspekcija izmaksāja viņam 8970,47 rubļus lielu apdrošināšanas atlīdzību.

1987. gada 31. janvārī elektrovaru ierīču ierīču rezultātā nodēģa Astrīdai Muceniecei piederošās ēkas Jersikas ciema Buceniekos. Bojā gāla arī mājas manta. Šajā gadījumā apdrošināšanas atlīdzība izmaksāta tikai par ēku obligāto apdrošināšanu — 2365 rubli (tas ir tikai 40 procenti no faktiskā zaudējuma). Tā ir, ūk, zaudējuma lielā daļa bija jācieš pašai mantas īpašniecei. Ja attiecīgā brīvprātīgā apdrošināšanas līgumi nebija noslēgti, Maksātumiem pašai jāapmaksā šīs izmaksas.

Preiļu rajonā ēku brīvprātīgās apdrošināšanas līgumus ir noslēguši tikai 62,5 procenti māju īpašnieku. Šādu līgumu vajadzība ir saprata Silajāņu, Upenieku, Rudzētu ciemos, Preiļu un Līvānu pilsētās. Te vairāk nekā 70 procentu ēku īpašnieku ir apdrošinājuši savas mītnes. Bet Saunas, Aglonas, Upmalas ciemos minētos līgumus noslēguši tikai apmēram puse ēku īpašnieku.

Mājas mantas apdrošināšanas līgumi Preiļu rajonā ir 54,7 procentiem gimeņu. Šādu līgumu vismazāk ir Aglonas, Riebiņu,

Rudzētu, Saunas un Galēnu ciemos — 35,4 līdz 50,1 procentam gimeņu.

Gribu atgādāt, ka vietējo Tautas deputātu padomju izpildkomitejām intensīvāk jāsekmē valsts apdrošināšanas darbs, jāpalīdz tālāk attīstīt visus apdrošināšanas veidus.

Neatmirsim, ka valsts apdrošināšanas nosacījumi sistematiski tiek pilnveidoti, tāpēc tie iedzīvotājiem kļūst arvien izdevīgāki un pieņemamāki.

Piemēram, apdrošināšanas atlīdzību tagad izmaksā arī par bojā gājušo (bojāto) mājas mantu, ja tas noticis apkures sistēmas, ūdensvada un kanalizācijas tīklu avārijas rezultātā, kam par cēloni bijusi zemā temperatūra (sala) iedarbība. Atlīdzību maksā arī par iznīcinātu vai bojātu mājas mantu sakarā ar ēku pamata elementu pēkšņu sagrūšanu (piemēram, transporta līdzekļu ietriecoties ēkas sienā), kā arī griestu apmetuma krišanas rezultātā. Agrāk par minētajos gadījumos bojāto mantu atlīdzību neizmaksāja.

Mūsu republikā eksperimenta veidā apdrošina arī to mājas mantu (saimniecības inventāru, lopbarību, transporta līdzekļu rezerves daļas un citu mantu), kas neatrodas īpašnieka pastāvīgajā dzīves vietā, bet, piemēram, kooperatīva garāžā, arī šķūnī, kūti vai citās saimniecības ēkās, kas atrodas attālak no pastāvīgās dzīves vietas.

Un tagad — par jaunumu. Ar 1988. gada 1. aprīli (tas nav aprīļa joks!) tiek ieviests jauns pakalpojumu veids — ēku un mājas mantas kompleksā apdrošināšana pēc vienotas apdrošināšanas apliecības (līguma). Tas nozīmē: pēc vienotā līguma

valsts apdrošināšanas iestādes uzņemas divkārtu risku un dubultu atbildību. Konkrēti — pēc kompleksās apdrošināšanas līguma apdrošināšanas atlīdzību izmaksās gan tikai ēku bojā gājuma (bojājuma) gadījumā, gan arī tikai mājas mantas iznīcināšanas (bojājuma) gadījumā. Ja vienlaicīgi ies bojā abi mantas veidi (ēkas un mājas manta), tad par tiem abiem izmaksās atlīdzību pilnā zaudējuma apmērā, tomēr nepārsniedzot kompleksajā līgumā noteikto apdrošinājuma summu. Kā redzat — izdevīgi.

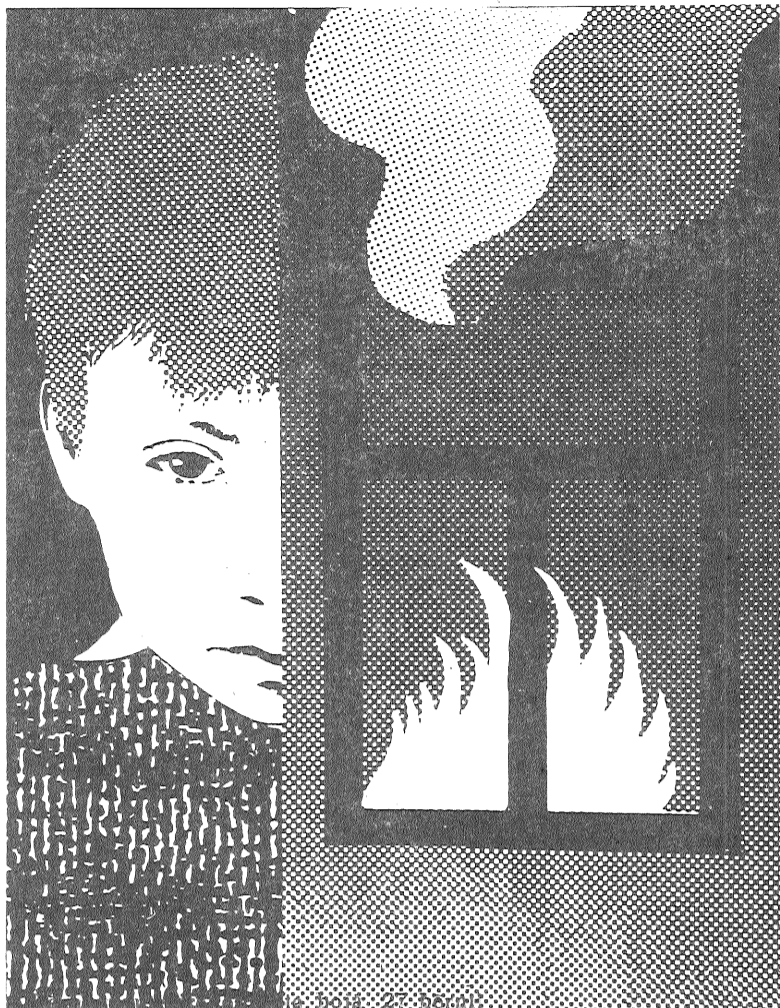
Kaut pēc kompleksās apdrošināšanas līguma apdrošināšanas iestāžu atbildība ir par diviem mantas veidiem, tomēr apdrošināšanas maksājumi ir nelieli. Tāpēc šāda līguma noslēgšana ir pieejama visiem. Un ieteicama. Ja kompleksās apdrošināšanas līgumu noslēdz par 5000 rubļiem (tāda ir šī apdrošinājuma minimālā summa), tad gadā ir jāsamaksā 17,50 rubļi. (Par apdrošinājuma summas katrām 1000 rubļiem gadā jāmaksā 3,50 rubļi). Maksimālā apdrošinājuma summa veidojas no divām daļām, proti, 60 procenti ēku vērtības (40 procentu apmērā ēkas apdrošina obligāti) plus mājas mantas faktiskā vērtība.

Kā rīkoties, ja daudziem ēku īpašniekiem šodien ir atsevišķi līgumi — gan par ēku, gan par mājas mantas apdrošināšanu? Bieži vien šo līgumu darbības termiņi izbeidzas atšķirīgos datumos. Kā praktiski noslēgt šo kompleksās apdrošināšanas līgumu? Ļoti vienkārši: kad vienam no mantas veidiem — ēku vai arī mājas mantas — izbeidzas apdrošināšanas līguma termiņš, tad arī jānoslēdz kompleksās apdrošināšanas līgums. Notiek tā: saņemtie apdrošināšanas maksājumi par laiku, kāds palicis līdz otrā līguma darbības beigām, tiek ieskaitīti maksājumos par kompleksās apdrošināšanas līgumu. Tātad, noslēdzot kompleksās apdrošināšanas līgumu, mantas īpašnieki maksājumus neko nezaudē.

No beigumā gribu ieteikt ēku īpašniekiem: **NEKAVEJIETIES NOSLEGT KOMPLEKSAS APDROŠINĀŠANAS LĪGUMU!** Tas patiešām ir ērti, lēti un izdevīgi.

A. KODOLS.

Latvijas PSR Galvenās valsts apdrošināšanas pārvaldes nodaļas priekšnieks

LAI NOVERSTU NELAIMI, AR AIZLIEGUMIEM VIEN NEPIETIEK.

Mācīsim bērniem, cik bīstama ir uguns, rūpīgāk glabāsim sērķociņus, neatstāsim mazos bez uzraudzības.

LPSR IEKSLIETU MINISTRIJAS UGUNSDZESĪBAS PĀRVALDE

LPSR BRĪVPRĀTĪGO UGUNSDZESĒJU BIEDRĪBAS CENTRĀLĀ PADOME

TV Vilņa

1. marts, 8.00 — «Labrīt!» 8.25 — Tautas mūzikas koncerts. 9.15 — 01... 02... 03... 9.35 — Lietvedība. 10.05 — TV — skolēniem. Mācīties runāt angliki. 10.35 — TV konkurss «Dziesma-dziesmiņa». 12.35 un 17.55 — Zīnas. 18.10 — Informātika un skaitļošanas tehnika. Algoritmi. 18.40 — Cilvēks. Sabiedrība. Likums. 19.15 — Vitrina. Precēs ziemas sporta veidiem. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dabas zinātnes (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārķārtošanās starmetis». 21.50 — Radošās personības. Lietuvas PSR Nopelniem bagātā skatuves māksliniece V. Januļavičūte-Povilnēne. 22.40 — TV un mēs. 23.35 — Zīnas.

2. marts, 8.00 — «Labrīt!». 8.25 — Koncertfilma. 9.00 — TV — skolēniem. Informātika un skaitļošanas tehnika. 9.30 — Pa radiokālās reformas ceļu. 10.00 — TV — skolēniem. Krievu valoda. 10.30 — Vitrina. Precēs ziemas sporta

veidiem. 11:10 — Mākslas filma «Uzsākt izmeklēšanu» 2. sērija. 12.15 un 18.00 — Zīnas. 18.15 — «Stipri drošie, veikli». 18.55 — Cilvēks. Sabiedrība. Likums. 19.30 — Daba un mēs. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dabas zinātnes (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārķārtošanās starmetis». 21.50 — Lietuvas televīzijas mākslas filma «Lidojums pāri Atlantijas okeānam». 23.25 — Zīnas.

3. marts, 8.00 — «Labrīt!». 8.25 — Koncertfilma. 9.15 — Stipri drošie, veikli. 9.55 — TV — skolēniem. No kultūras vēstures. 10.30 — Daba un mēs. 11.00 — Lietuvas televīzijas mākslas filma «Visi pret vienu» 1. sērija. 12.10 un 17.55 — Zīnas. 18.10 — Inženieru un ražotāju Radošā brigāde. 18.10 — Cilvēks. Sabiedrība. Likums. 19.20 — Literatūras galerija. E. Brehts un Z. Berns. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dabas zinātnes (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārķārtošanās starmetis». 21.50 — Mākslinieciski publicistskie raidījumi «Spoguļis». 23.05 — Zīnas.

Cilvēks un daba

Medīsim plēsoņas...

Latvijas PSR Mednieku un makšķernieku biedrības Centrālā padome organizē plēsīgo zvēru un putnu medības — visā mūsu republikas teritorijā tās notika šī gada 27. un 28. februārī, būs 5. un 6. martā. Plēsīgie zvēri ir vilks, lūsis, lapsa un jēnis; plēsīgie putni — pelēkā vārna, krauklis, žagata. Vienlaikus vajag iznīcināt arī klejojošos suņus un kaķus.

Pagājušajā gadā mūsu rajona teritorijā nošāva 17 vilkus, 87 lapsas, 148 jēnotus, 26 klejojošus suņus un 55 bezīpašnieka kaķus, 1860 plēsīgos putnus. Taču reālā situācija liecina, ka pret plēsīgām cināmiem maz.

Neatmirsim, ka plēsoņas nodara lielu postu medību saimniecībā (arī lauksaimniecībā) un ka reizumis tās var būt bīstamas cilvēkiem — iznēsā smagas un pat neārstējamas slimības (tāda ir trakumsērga). Šajā nozīmē īpaši kaitīgs ir vilks, kurš diennaktis laikā spēj noskriet lielu attālumu.

Medības ir interesanta nodarbošanās, taču šoreiz tās uzskatīsim par katra mednieku kolektīva pienākumu, kurš noteikti ir jāizpilda. Gribu atzīmēt, ka plēsoņu iznīcināšana aktīvi ir Līvā-

nu eksperimentālās koksnes konstrukciju rūpnīcas mednieki, arī tie, kuri apvienojušies mednieku kolektīvos «Sauna» un «Rudzāti» (vadītāji Zeimots, Fedotovs un Bravackis). Pretējā nozīmē jāmin mednieku kolektīvi «Upmala», «Upenieki» un «Aizkalne» (vadītāji Lozda, Trups un Vasiļjevs), kuri maz uzmanības veltījuši plēsoņu iznīcināšanai, tāpēc, protams, netiek izpildīts plāns zvēradu pārdošanā valstij.

Svarīgs uzdevums ir plēsīgo putnu atšaušana. Īpaši kaitīga ir pelēkā vārna — tā iznīcina meža nīļu ligzdas, nežēlo arī pilēnus. Domāju, ka daudz ir redzējuši, kā pelēkā vārna aizņemas cāļēnu, kā žagata mēģina tikt pie strazduliņiem, kā kraukļu vārna meža plāņiņā plēš zaķēnu.

Latvijas PSR Mednieku un makšķernieku biedrības Centrālās padomes prezidijs ielāņojis, ka mūsu rajona medniekiem jānosauj 3000 kraukļu — tātad katram medniekam vidēji pieci putni. Nošauto kraukļu kājas jānodod savas mednieku pirmorganizācijas vadītājam (par katru pāri kraukļu kāju medniekam izsniegs divas patronas).

Lai mēs izpildītu zvēradu sagādes plānu, katram medniekam rajona sagādes kantorī jānodod ādas vidēji par 10 rubļiem. (Attiecīgās kvītis jāuzrāda.)

Atgādinu, ka medību ieroči, kuriem stobrā ir vītne, obligāti jāuzglabā metāla seifos. Pretējā gadījumā šos ieročus atņems. Rajona nodalā šādu metāla seifu var nopirkt — tas maksā 29 rubļus.

I. JELISEJEVS,

Latvijas PSR Mednieku un makšķernieku biedrības Preiļu nodaļas vecākais medniecības speciālists

Redaktors V. PETROVS

ROKGRUPAS «JUMRAVA»

Šī gada 28. februārī paredzētie koncerti ansambļa dalībnieku slimības dēļ pārcelti uz 27. martu (svētdiena).

Iegādātās biļetes derīgas.

PĀRDOD motociklu «IZ—JUK» ar blakusvāģi kolhozā «Nākotne» Irbuļos. Vilcāns, Tālrunis Rīgā — 342992.

PĀRDOS Holandes amagas ilguzglabājamās vēlās kāpostu šķirnes sēklas sestdien, 6. martā, Preiļos pie universālveikala no plkst. 9.00 līdz 14.00.

Sēklas izsūta arī pa pastu ar uzlikto pēcmaksu.

Adrese: 229023, Rīgas raj. Kerkava, Odukalna ielā 9. U. Zariņš.

Izsakām dziļu līdzjutību Pēterim un Antonam Kukoriem sakarā ar MĀTES nāvī. Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

Nav tādu vārdu, ar ko izsmelt bēdas

No sirdīm, kuras sāpēm plelijušas. (A. Elksne)

Izsakām dziļu līdzjutību SALENIEKU ģimenei sakarā ar dēla ILMARĀ pāragro nāvi. Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Vakars skumju taku kaiša, Pēkšņi dzīves dziesma gaisa. Darbs nu paliek nepabeigts, Daudz kas sakāms — nepateikts. (A. Straube)

Izsakām dziļu līdzjutību Aleksandrīnai Mozulei sakarā ar BRĀLA nāvi, Galēnu skolas kolektīvs

Grūti būs brālīšam Gulēt smilšu kalniņā. Nerēd sauli uzlecot, Ne mēneša norietot. (T. dz.)

Jūtam līdzī Jānim Saleniekam, BRĀLI smiltajā izvadot. Līvānu 1. vidusskolas 5. a klases skolēni, vecāki, audzinātāja

Laikraksts «Lēnina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Приельского районного Комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Преиш. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне». г. Рига. ул. М. Горького, 105.

REDAKC/JAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 11. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretārišs — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, gramatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14 292 eks. (latv. val. 10 150 eks., krievu val. 4 142 eks.). 1. nos. iespiedoksnē. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespieds Latvijas PSR V. izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 425.